

**DE TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN
VAN DE BALIES VAN HET RECHTSGEBIED
VAN HET HOF VAN BEROEP TE BRUSSEL**

EERSTE KAMER

Openbare zitting van 20 mei 2014

Inzake SLT 95

Mevrouw **X**, advocaat aan de de balie te ..., met kantoor te ...

verschijnend in persoon en
bijgestaan door Stafhouder Y, met kantoor te ...

op klachtdossier overgemaakt door :

de heer **Stafhouder van de Orde van Advocaten te ...**

en op vordering van :

de heer **Voorzitter van de Tuchtraad voor Advocaten bij de zetel van het Hof van Beroep te Brussel**

I. DE PROCEDURE

Bij aangetekend schrijven van 26 feb. 2014 heeft de Voorzitter van de Tuchtraad voor Advocaten van de balies van het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Brussel conform art. 459 Ger.W. Mr. X gedagvaard om te verschijnen voor deze Tuchtraad op de zitting van 1 april 2014 om 14.15 uur voor de behandeling van feiten die werden weerhouden op grond van een verwijzigingsnota, opgesteld door de stafhouder van de balie van ... ingevolge een door hem ingesteld onderzoek.

De Voorzitter van de Tuchtraad werd hierom verzocht door de stafhouder van de orde van advocaten te ... die desbetreffend verzoek heeft gericht aan de Voorzitter per aangetekend schrijven van 19 februari 2014 dat vermeldt dat toepassing wordt gemaakt van art. 458, § 2, Ger.W.

Op 25 februari 2014 had de Voorzitter een brief gericht aan de heer V waarbij hij melding kreeg van de behandeling van het dossier door de tuchtraad en hem medegedeeld werd dat hij op de zitting kon gehoord worden.

Op de zitting was Mr. X persoonlijk aanwezig samen met haar raadsman, Stafhouder Y.

Ook de heer V was aanwezig bijgestaan door zijn raadsman Mr. R.

Op verzoek van de raadsman van Mr. X werd de zaak behandeld met gesloten deuren. Tevens werd bezwaar gemaakt tegen de aanwezigheid van de heer V op grond van het feit dat in deze zaak de heer V geen formele klacht heeft neergelegd en dus ook niet als klager in de procedure mag betrokken worden.

Omdat de zaak met gesloten deuren behandeld werd heeft de raad de heer V verzocht de zaal te verlaten en beslist uitspraak te doen ter zitting over de vraag of de heer V als klager in de zaak kon betrokken worden. De heer V heeft daarop de zaal verlaten.

Stafhouder Z wordt gehoord met betrekking tot het punt of er een klacht werd ingediend door de heer V. De stafhouder verklaart dat hij denkt dat de heer V zich als klager beschouwt door de discussie over het overdreven ereloon en is daarom ook in de voorgaande procedure als zodanig behandeld door de stafhouder. Er is echter geen formele klacht ingediend door de heer V.

Stafhouder Y vraagt dat de heer V niet zou gehoord worden daar hij niet de hoedanigheid heeft van klager en ten onrechte verwittigd werd.

De voorzitter schorst de zitting voor beraad door de tuchtraad op dit punt. Na het hernemen van de zitting wordt de heer V en zijn raadsman uitgenodigd om zitting te nemen in de zaal en deelt de voorzitter mee dat de tuchtraad van oordeel is dat de heer V niet de hoedanigheid heeft van klager daar er geen formele klacht in het dossier aanwezig is overeenkomstig de desbetreffende bepalingen vervat in art. 458 e.v. Ger. W. Daarop verlaten de heer V en zijn raadsman de zaal.

De zitting werd voortgezet met het verder verslag van de verslaggever en de argumentatie van stafhouder Y. Bijkomende stukken worden nog neergelegd zowel door Stafhouder Y als door de verslaggever.

Mr X krijgt het laatste woord.

De debatten worden gesloten, de zaak wordt in beraad genomen en uitspraak wordt vastgesteld op 20 mei te 13.30 uur.

De Tuchtraad heeft beraadslaagd met gesloten deuren.

De procedure werd, overeenkomstig art. 457bis Ger. W., in het Nederlands gevoerd.

II. DE TOELAATBAARHEID VAN DE TUCHTVORDERING

Mr X is van oordeel, zoals blijkt uit haar besluiten en het pleidooi, dat de tuchtprocedure die gevoerd werd om diverse redenen met een absolute nietigheid

zou zijn behept (onafhankelijkheid, onpartijdigheid, schending van recht op verdediging) en dit zowel in hoofde van de Stafhouder van ..., die het onderzoek gevoerd heeft, als in hoofde van de Voorzitter van de Tuchtraad, die de zaak naar de bevoegde Kamer van de Tuchtraad heeft verzonden. Daarnaast wordt ook de verjaring ingeroepen.

a) Wat de tuchtprocedure betreft die werd ingesteld door de Stafhouder van ...:

1. Huidige tuchtprocedure vindt zijn oorsprong in een advies dat door de taxatiecommissie van de Raad van de Orde van advocaten bij de Balie te ... werd opgesteld en op 14 januari 2013. Dit advies werd medegedeeld aan de Rechtbank van Eerste Aanleg te ... die daarom had gevraagd naar aanleiding van een betwisting over de grootte van het bedrag van de gevorderde erelonen tussen Mr. X en haar cliënt, de heer V.

In navolging van dit advies en met name op 23 januari 2013 stuurt de taxatiecommissie een nota naar de stafhouder waarbij hem wordt medegedeeld dat bepaalde feiten die zij hebben onderzocht naar oordeel van de taxatiecommissie tevens een deontologische inbreuken konden uitmaken.

2. Op basis van deze nota heeft de stafhouder van ... beslist ambtshalve een tuchtonderzoek in te stellen en hiervan werd kennis gegeven aan Mr. X bij brief van 13 maart 2013.

De Stafhouder heeft op het ogenblik van ontvangst van de mededeling door de taxatiecommissie het recht om te oordelen dat hij een ambtshalve onderzoek instelt na kennisname van de feiten.

Dit is des te meer het geval daar een klacht door de leden van de taxatiecommissie zou uitgaan van personen die als dusdanig niet als klager kunnen optreden omdat zij enkel handelen in hun bevoegdheid van taxatiecommissie en dit ten verzoeken van Rechtbank van Eerste Aanleg met het oog op het uitbrengen van een *advies*.

Terzake hebben zij geen opdracht noch bevoegdheid om inhoudelijke beslissingen te nemen. Een persoonlijk belang of nadeel hebben zij evenmin ondergaan door de aangeklaagde feiten en kan hen dus ook geen rechtsgrond verschaffen voor het neerleggen van een klacht in dien hoofde.

3. Op 16 april 2013 vindt een verhoor plaats door de stafhouder, bijgestaan door een mede-onderzoeker door hem aangesteld en een secretaris, waarop Mr. X en haar raadsman uitleg hebben verschaft en waarvan een proces-verbaal werd opgesteld, dat door haar ondertekend werd en waarvan zij afschrift heeft ontvangen.

De stafhouder van ... is van oordeel dat de feiten voldoende duidelijk zijn en dat er redenen bestaan om de advocaat te laten verschijnen voor de tuchtraad en richt op 19 feb. 2014 een brief aan de Voorzitter van de Tuchtraad om huidige procedure op te starten (zoals voorzien in het Ger.Wb. art 458 § 2 al 1).

Mr. X krijgt hier dezelfde dag per brief kennisgeving van.

4. In opvolging van dit verzoek wordt door de Voorzitter van de Tuchtraad per brief van 26 februari 2014 kennis gegeven aan Mr. X dat zij wordt gedagvaard om te verschijnen op dinsdag 1 april voor de tuchtraad en worden de ten laste gelegde feiten uiteengezet. Dit schrijven maakt referentie naar een ambtshalve tuchtonderzoek.

Aldus is de termijn van 12 maanden voorzien in art. 474 Ger. W. duidelijk niet overschreden en is er geen sprake van verjaring.

b) Wat de tussenkomst van de voorzitter van de tuchtraad betreft:

Zoals in het Ger.Wb (art 459 §1, al 1 en 2) voorzien wordt een zaak aanhangig gemaakt op verzoek van de stafhouder en roept de voorzitter van de tuchtraad de betrokken advocaat op om voor de tuchtraad te verschijnen.

De Voorzitter van de Tuchtraad heeft hierbij geen wijziging aangebracht in het onderzoek noch een herkwalificatie doorgevoerd van de ten laste gelegde feiten of van de aard van het onderzoek.

Hij had terzake de nota van verwijzing van de Stafhouder van ... integraal overgenomen in de oproeping tot verschijning.

De Voorzitter van de Tuchtraad heeft dus duidelijk gehandeld ingevolge zijn gebonden bevoegdheid. Er is maar één Voorzitter en het is enkel de Voorzitter die de tuchtvordering kan instellen. Hij zou tekortkomen aan zijn taak indien hij in deze materie het verzoek van de stafhouder van ... niet zou opvolgen.

Of dezelfde voorzitter al dan niet in aanverwante aangelegenheden zou opgetreden zijn (zie ook verder) is terzake niet relevant.

Overige ingeroepen nietigheden:

Inzake het verloop van het tuchtonderzoek en de procedure worden door de raadsman van Mr. X ook een aantal rechtsgronden ingeroepen die zouden leiden tot nietigheid.

- Geen eerlijk proces ?

De stelling dat in de huidige procedure een eerlijk proces zou worden geweigerd omdat het onderzoek niet op klacht maar ambtshalve is gebeurd houdt geen steek.

De procedure werd gevoerd zoals voorgeschreven door het wetboek, met volledige informatie aan en recht van verdediging voor Mr. X.

Dat het verloop ervan minder snel is gegaan dan haar verwachting is nog geen reden om het onderzoek en de oproeping tot verschijning nietig te verklaren.

- Geen onafhankelijke of onpartijdige rechter ?

Uit de uiteenzetting volgt dat hierbij verwezen wordt naar de tussenkomsten van zowel de stafhouder als de Voorzitter van de tuchtraad ivm het verzoek van Mr X tot opname op de lijst van stagemeeesters, en dat dit verzoek zou zijn geweigerd of uitgesteld rekening met verwijzing naar de tuchtprocedure (en waarvoor een vordering voor de burgerlijke rechtbank aanhangig gemaakt werd).

De stelling dat ter zake- in het kader van de tuchtprocedure - het recht op een onafhankelijke en onpartijdige rechter zou worden geschonden kan niet worden gevolgd.

Het is immers duidelijk dat de tuchtraad zelf niets met dit verzoek te maken heeft en er niet bij betrokken is.

Terzake is de tuchtraad geheel onafhankelijk. Herhaald dient te worden dat de feitelijkheid dat de Voorzitter van de tuchtraad in deze andere procedures een rol heeft gespeeld en standpunten heeft ingenomen is een op zichzelf staande aangelegenheid die inderdaad moet beoordeeld worden op haar wenselijkheid maar die geen enkel inhoudelijk gevolg heeft of mag hebben op het oordeel dat de tuchtraad zelf dient te vormen over de beweerde feiten.

Overigens is het duidelijk dat noch de tuchtraad noch de Raad van de Orde van ... zich al een oordeel heeft gevormd over de aangeklaagde feiten gezien de Raad van de Orde juist van oordeel is dat er moet gewacht worden op de beslissing van de tuchtraad en de tuchtraad zelf voor de eerste maal geconfronteerd wordt met de aangeklaagde feiten ter zitting.

Het is enkel de tuchtraad die een oordeel zal vormen over de concrete feiten. In het onderzoek kunnen betrokken personen zich een eigen mening hebben gevormd hierover, maar deze mening is niet relevant voor het oordeel dat door de tuchtraad zal dienen te worden uitgesproken.

De tuchtraad zelf wordt trouwens niet geraakt in zijn onafhankelijkheid door oordelen die andere dan de leden van Kamer van de tuchtraad zelf hebben uitgesproken. Zij zijn er ook niet door gebonden. De tuchtraad dient inderdaad onpartijdig te handelen

en doet dat ook. Als orgaan wordt ze echter gevat door een *verwijzing* naar de tuchtraad door de Voorzitter van de Tuchtraad en door een dossier op basis van een *onderzoek* waarin de Voorzitter van de Tuchtraad geen enkele rol heeft gespeeld en waarvan het juist tot de taak van de tuchtraad behoort om te oordelen of dit op voldoende objectieve manier is gevoerd.

Dat in deze de rollen van onderzoek, verwijzing en beslissing gescheiden worden gehouden is juist een garantie van onpartijdigheid en die garantie is in casu niet geschonden.

Dat de onafhankelijkheid zou zijn aangetast door het optreden van de Voorzitter van de Tuchtraad als advocaat van de Orde van Advocaten bij de Balie te ... in geschillen die losstaan van de tuchtzaak die hangende was is een hypothese die naar voor wordt geschoven maar die niet bewezen is.

Dat hij als raadsman niet zou kunnen optreden met de vereiste onafhankelijkheid maar terzelfdertijd partijdigheid ten behoeve van zijn cliënt is een ogenschijnlijke tegenstelling waarin menig advocaat zich bevindt. Beide vereisten verzoenen vraagt een grote mate van intellectuele zelfstandigheid maar er is geen reden om te twifelen aan het bestaan desbetreffende in hoofde van de Voorzitter van de Tuchtraad.

Dat deze laatste aan een herkwalificatie van de aard van het onderzoek zou hebben gedaan klopt niet met de feiten.

Zoals eerder betoogd is het onderzoek altijd een onderzoek geweest dat door de stafhouder van ... ambtshalve werd ingesteld.

Dat de heer V zich ingevolge zijn klacht tegen de hoogte van het ereloon zich ook betrokken voelt en als klager handelt in die zin maakt het onderzoek zelf nog niet een onderzoek op basis van een klacht. De leden van de taxatiecommissie hebben zich ook nooit opgesteld als formele klagers in deze.

Dat zij bepaalde feiten aan de stafhouder ter kennis brengen kan hen bezwaarlijk ten laste worden gelegd. Als iedereen die feiten aanbrengt aan de stafhouder daardoor als klager moet worden aanzien bestaat er niets meer als een ambtshalve onderzoek want de stafhouder zal zijn informatie, die hem aanzet tot een ambtshalve onderzoek, altijd wel van ergens halen.

Dat Mr. X twijfels heeft over de onafhankelijkheid van de Tuchtraad maakt dit nog niet tot een maatstaf van onpartijdigheid. Ook inzake snelheid van beslissen, althans verwachtingen van een beslissing, getuigt zij van een gedraging die moeilijk als maatstaf kan worden gesteld voor de leden van de balie.

Dat er bovendien van partijdigheid zou sprake zijn is een moeilijk te volgen redenering.

In een verzoek ingediend door Mr. X zelf dat geen band heeft met de gedragingen die het voorwerp uitmaken van het tuchtrechtelijk onderzoek naar aanleiding van de betwisting over erelonen, oordeelt Mr. X dat het niet snel genoeg gaat.

Zo oordelen is haar goed recht uiteraard. Zij neemt zelf het initiatief om burgerlijke procedures in te spannen tegen de Raad om desbetreffend sneller te gaan. De Raad heeft uiteraard het recht zich te verdedigen en doet dit op basis van informatie

waarover hij beschikt. De stafhouder, lid van de Raad, moet de leden van de Raad volledige informatie geven om tot een beslissing te komen.

Waarom zouden ze dan een persoonlijk belang hebben – en hoe kunnen ze een persoonlijk belang hebben – om bij het beslissen over de ene zowel als de andere vraag een vooringenomen standpunt in te nemen. Immers van partijdigheid zou er maar sprake zijn indien er vooringenomenheid zou zijn ten aanzien van voorgelegde beslissingen. Maar kennis is geen vooringenomenheid. En als elke kennis als vooringenomenheid aanzien wordt is elke beslissing totaal onmogelijk geworden.

De subjectieve partijdigheid in hoofde van de Voorzitter van de Tuchtraad is gesteund op het feit dat er voor de tuchtrechtspleging is opgestart reeds een oordeel zou zijn gevormd. De tuchtrechtspleging neemt echter een aanvang met het openen van het onderzoek, niet met de verwijzing naar de Tuchtraad. Het verzoek dat werd ingediend door Mr. X dateert van 15 juli 2013. Dit is ruim na dat zij werd in kennis gesteld van het feit dat er tuchtonderzoek naar haar werd geopend en na het verhoor van 16 april 2013 zodat minstens de Stafhouder en de mede-onderzoeker perfect op de hoogte waren van de feiten die aan dit onderzoek ten grondslag liggen. De raad zelf heeft geen vooroordeel geuit en besliste juist dat ter zake van de feiten die het voorwerp uitmaken van het onderzoek moet gewacht worden totdat de tuchtraad desbetreffende beslist. Het behoort immers niet langer aan de Raad van de Orde zelf om hierover te beslissen.

De Tuchtraad vindt dan ook geen redenen waarom hij ambtshalve een nietigheid zou moeten vaststellen van het onderzoek noch van de aanhangig making van de zaak voor de Tuchtraad.

- Vermoeden van onschuld:

Er wordt verder aangevoerd dat het vermoeden van onschuld zou geschonden zijn. Deze stelling wordt gesteund op het feit dat in het overleg van de Raad van de Orde van 18 november te ... en voor de voorzitter van de rechtbank van Eerste Aanleg te ... zetelend in kortgeding in de procedure ingeleid door Mr. X met betrekking tot haar advies om toelating als stagemeeester publiekelijk zou medegedeeld zijn dat zij niet van onberispelijk gedrag zou zijn. Er wordt niet betwist dat de Raad van de Orde geen tuchtorgaan is. Maar wanneer de

Raad intern overlegt en de leden van de Raad individueel kennis hebben van bepaalde feiten die kunnen aanleiding geven tot tuchtrechtelijk ingrijpen dan wordt het toch wel heel moeilijk om nog te bepalen wat de functie en rol van een Raad van de Orde is als zij niet mag afgaan op de informatie die haar individuele leden hebben over de beroepsgenoten waarover zij bevoegd is. Overigens heeft de Raad er zich van onthouden te beslissen in deze zaak zoals eerder aangevoerd en werd beslist te wachten op het oordeel van de Tuchtraad.

Enigszins anders ligt het met de bepaling dat er geen melding mag gemaakt worden van een tuchtprocedure (art. 477 Ger. W.). Wanneer dit publiekelijk zou zijn gebeurd voor de rechtbank van Eerste Aanleg door de stafhouder, een lid van de Raad van de Orde of de Voorzitter van de Tuchtraad zou dit een schending uitmaken van het recht

op een eerlijk proces, doch opnieuw heeft dit niet rechtstreeks iets te maken met de regelmatigheid van de huidige procedure.

De tuchtraad heeft trouwens geen kennis van wat er precies zou verklaard zijn.

- Schending van het recht op een eerlijk proces

Tenslotte wordt de schending van het recht op een eerlijk proces ingeroepen omdat er volgens Mr X niet voldoende inspanningen gedaan zijn om getuigen ten ontlaste te horen en uit het toevoegen van twee beslissingen van de Tuchtraad in andere zaken.

-Wat betreft het horen van getuigen ten ontlaste is het juist dat dit nuttig en nodig is, maar het oordeel over hoe relevant dit is voor de weerhouden feiten en in welke mate dit de verwijzingsbeslissing (niet de grond van de zaak !) kan beïnvloeden behoort nu eenmaal tot het oordeel van de stafhouder en zijn onderzoeker.

Desbetreffend geldt als regel o.i. een marginale toetsing: als andere personen in dezelfde omstandigheden hadden moeten beslissen zouden ze dergelijke beslissing duidelijk anders of niet genomen hebben. Ter zake geldt nog altijd het onderscheid dat de opdracht van de stafhouder er een is van onderzoek met het oog op de beslissing tot verwijzing of niet, niet met het oog op een inhoudelijk oordeel. Het is aan gedaagde om het verzoek in te dienen tot verdere getuigen ten ontlaste indien dit wordt nuttig geacht, zoals overigens gedaan wordt in de huidige procedure.

Uit het dossier blijkt trouwens dat in de nota van de leden van de taxatiecommissie aan de stafhouder nog andere mogelijke inbreuken werden gesignaleerd die door de stafhouder niet weerhouden werden, zodat de kritiek alleszins onterecht is.

Het mededelen van vroegere tuchtrechtelijke beslissingen kan moeilijk als een inbreuk worden aanzien. De aangehaalde argumentatie betreft informatie die naar buiten wordt verspreid, terwijl het hier gaat over informatie die ten behoeve en uitsluitend ten behoeve van de Tuchtraad wordt medegedeeld. Dezelfde informatie zou en zal de Tuchtraad trouwens verkrijgen wanneer zij zelf de vraag richt aan het secretariaat naar haar eigen rechtspraak.

III. BEOORDELING

a) Inbreuk op artikel 446 Ger.Wb.

Niet betwist wordt dat deze zaak het voorwerp uitmaakt van een betwisting aanhangig voor de rechtbank in ..., en waarin enkel een tussenvonniss vooraleer recht te doen werd ugesproken (met vraag om advies aan de desbetreffende commissie van de balie van ...)

Het ereloonadvies dat door de commissie werd opgesteld op verzoek van de rechtbank is echter inderdaad enkel een advies. De betrokken tuchtzaak betreft dan ook niet het uiteindelijk bedrag dat door de rechtbank zal worden weerhouden.

Het komt de tuchtraad dan ook voor dat de zaak voor verdere behandeling dient uitgesteld te worden, tot er duidelijkheid is over de al dan niet herleiding door de Rechtbank van de ingediende ereloonstaat.

b) Sturende contacten te hebben gehad met getuigen.

Anders dan wat Mr X voorhoudt is terzake niet enkel artikel 223 SW. van toepassing maar ook en in het bijzonder artikel 455 Ger.Wb dat aan de raden van de Orde de opdracht geeft de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen, te handhaven.

Dit heeft zich vertaald in zeer restrictieve bepalingen tot zelfs een verbod voor advocaten in hun omgang met getuigen (zie o.m. P.Lambert Règles et usages de la profession d'avocat Larcier,1994 p.694 – J.Stevens Regels en gebruiken van de advocatuur te Antwerpen (Kluwer 1997) p. nr 1031 ev. p.843 – met verwijzing naar de Brusselse reglementering artikelen 12-14 DRHR (in de huidige Codex NOAB art.14).

Deze Codex verwijst naar de resolutie van 18.6.1989 dat zijn actualiteit behouden heeft zelfs na de aanpassing op 21.2.2011 van artikel 16 dat enkel inzake arbitrage en/of buitenlandse gerechtelijke rechtsplegingen deze regelgeving heeft afgezwakt.

Wat de ... balie betreft, eveneens in strijd met wat Mr X aangeeft, is een zelfde interpretatie van de regelgeving van toepassing (zie Deontologie Balie ... – MijnWetboek.be – 2009 p.187 “Contacten van advocaten met getuigen”).

Wel blijft de vraag of de eenvoudige vaststelling dat er contacten geweest zijn, rekening houdende met de uitleg die gegeven werd door Mr X tijdens haar onderhoor van 16.4.2013 voldoende zijn om te besluiten dat er “sturende” contacten zijn geweest.

Het enige gegeven in dit dossier is de verwijzing en aanrekening op de prestatie staat van Mr X naar langdurige besprekingen op 15.12.2008 en 9.2.2009 (“consultatie en bespreking”) in de kantoren van haar cliënt in aanwezigheid van een aantal “getuigen” (familie –vader en zus alsook een werknemer). Terzake is de raad dan ook van oordeel dat Mr. X het voordeel van de twijfel moet kunnen genieten en oordeelt hij dat het sturend karakter van deze onderhouden niet voldoende bewezen is zodat deze betichting niet als gegrond weerhouden wordt.

OM DEZE REDENEN,

**DE TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN VAN DE BALIES VAN HET
RECHTSGEBIED VAN HET HOF VAN BEROEP TE BRUSSEL**

Gelet op de artikelen 456 e.v. van het Ger. W.;

Rechtsprekende in tuchtzaken, in eerste aanleg, op tegenspraak lastens gedaagde en met gesloten deuren;

Verklaart de tenlastelegging inzake het toepassen van overdreven en onredelijke erelonen in strijd met art. 466 G.W. ontvankelijk maar beslist om zijn beslissing ten gronde hierover uit te stellen tot de beslissing van de rechtbank over de ingediende en betwiste ereloonstaat is gevallen.

Verklaart de tenlastelegging inzake het hebben van sturende contacten met getuigen ontvankelijk doch niet voldoende bewezen en derhalve ongegrond.

Houdt de beslissing over de kosten van het onderzoek aan tot een beslissing genomen wordt inzake de eerste tenlastelegging.

Aldus uitgesproken te Brussel op 20 mei 2014.

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging en waren eveneens aanwezig op de uitspraak van de beslissing:

Stafhouder Karel VAN ALSENOY, voorzitter, advocaat te Brussel,

en de assessoren

Mr. Roel NIEUWDORP, advocaat te Brussel

Mr. Marc VAN EECKHOUDT, advocaat te Brussel

Mr. André DE BECKER, advocaat te Brussel

Mr. Philip WILLEMYNS, advocaat te Leuven

Was alleen aanwezig bij de behandeling en is aanwezig bij de uitspraak:

Mr. Ludwig EVENS, secretaris, advocaat bij de balie te Leuven.